

اطلاعیه

مرگ بر تجاوزگران به عراق و تجاوزگران به ایران

تفنگداران و ملوانان انگلیسی در هفته گذشته به مرزهای ایران در اروند رود (شط العرب) تجاوز کردند و توسط قوای مسلح ایران به اسارت گرفته شدند. از آن تاریخ عریده های راهزنان جهانی گوش فلک را کر کرده است و یک جنگ نژادپرستانه و روانی علیه ایران برافراشته اند. این اقدام تجاوزکارانه یک پرووکاسیون آشکار امپریالیست فرتوت انگلستان است که در آستانه تشدید تحریم ارتجاعی ایران به آن مبادرت ورزیده است. این نخستین بار نیست که امپریالیستها به مرزهای ایران تجاوز می کنند. در سال گذشته یک آلمانی و یک فرانسوی که از امارات متحده عربی به قصد "سیرو سیاحت" و "ماهگیری" ده ها کیلومتر در خلیج فارس به سوی ایران رهسپار شده بودند در نزدیکی جزایر متعلق به ایران تنها به اتهام عبور غیر مجاز از مرز دستگیر و محاکمه و محکوم شدند. معلوم نیست که ماهگیری چه نیازی به مسافرت پر مسافت دارد. مسافرتی که در عرض خلیج فارس و به سوی ایران صورت می گیرد. در محافل سیاسی سخن بر سر جاسوسی و تحریکات امپریالیست آلمان و فرانسه در زیر نظر آمریکا علیه ایران بود. در همان زمان رسانه های اروپائی و از جمله آلمانی مدعی شدند و این نغمه شوم را سر دادند که مرز ایران در این منطقه مورد مناقشه و سیال است. این است که با قطعیت نمی توان از تجاوز به مرز ایران سخن گفت. همین سیاست را امروز امپریالیستها در مورد اروند رود اتخاذ کرده اند. رسانه های گروهی اروپائی و غرب یک صدا می گویند که مرز ایران و عراق مورد مناقشه است و مشخص نیست. وزیر خارجه کرد تبار دست نشانده عراق نیز این ادعای استعمارگر فرتوت انگلستان را مورد تائید قرار داد. جنجال تبلیغاتی امپریالیست فرسوده و زوار دررفته انگلستان در این مورد که تفنگداران انگلیسی در آبهای عراق بوده اند دروغی بیش نیست. روزنامه آلمانی زود دوپچه سابتونگ در شماره 29 ماه مارس 2007 خود در یک مصاحبه مطبوعاتی با آقای دانیل-اراسموس خان استاد دانشگاه نظامی در آلمان کرده است باین مسئله اشاره می کند که ترسیم خط مرزی که توسط انگلیسها منتشر شده تنها ادعای انگلیسهاست و دارای اعتبار کافی نیست. زیرا در این منطقه مرز روشن نیست و نمی توان بدروستی تعیین کرد که مرز ایران کجا قرار دارد. وی در عین حال به تحریکات تفنگداران انگلیسی که بدون نیاز به بررسی یک کشتی هندی دست زده اند که تنها به صدور کالا برای اتومبیلها اشتغال داشته و نه سلاح و نه مهماتی حمل می کرده است اشاره می کند.

به این ترتیب امپریالیست انگلستان که مدعی است مرز میان ایران و عراق روشن نیست بخود اجازه می دهد که یک خط مرزی ترسیم کند و آنرا مرز جهانی ایران و عراق برسمیت بشناسد. تو گوئی 8 سال جنگ ایران عراق افسانه بوده است.

حقیقت این است که استعمارگران انگلیسی نه تنها به مرزهای آبی ایران تجاوز کرده اند، کشور مستقل عراق را نیز اشغال کرده و از آن سر دنیا آمده اند تا در آبهای اروند رود رژه بروند. سخن تنها بر سر تجاوز به ایران نیست، آنها به آبهای عراق نیز تجاوز کرده اند و باید منطقه را بدون قید و شرط ترک کنند. آنها طوری جلوه می دهند که گویا در پی آنند که از تمامیت ارضی عراق دفاع کنند. وقتی آنها آبهای ایران را جز آبهای عراق به حساب می آورند عملاً مرز مشترک ایران عراق را بر اساس مصالح امپریالیست انگلستان تعیین کرده اند. تحریکاتی که آنها به عنوان طلبکار با بی شرمی علیه ایران می کنند با این نیت کثیف است که در افکار عمومی حضور ناموجه خویش را به عنوان کشور متجاوز در عراق موجه جلوه دهند. انگلستان کجا و اروند رود کجا، تعیین مرز ایران و عراق چه ربطی به امپریالیست انگلستان دارد. وزیر خارجه مسخره عراق که نقش عروسک خیمه شب بازی را بعهده دارد به جای آنکه از یک قدرت استعماری متجاوز بطلبد که خاک عراق را ترک کند با ایران که همسایه دائمی عراق است و مردمان این کشور هزاران سال است که خویشاوندی دارند چانه می زند که حق با استعمارگران است. تو گوئی که این مهمانان ناخوانده جنایتکار صاحبان اصلی عراق هستند؟

مردم ایران که دل خونی هم در جنبش تنباکو، هم در انقلاب مشروطیت، هم در قرار داد تقسیم ایران با روسیه تزاری، هم در قرار داد وثوق الدوله، هم در قرار داد داری، هم در سرکوب نهضت جنگل، هم در نهضت ضد استعماری ملی کردن صنعت نفت دارند حاضر نیستند در مقابل این تجاوز آشکار و تحریک آمیز سکوت کنند. عمال انگلیسها در میان آخوندها براه افتاده اند تا راه را برای اربابان خویش هموار سازند و سر و ته قضیه را هم بیآورند. ولی ماهیت اقدام انگلیسها که سیاست ر اهریدی مودبانه در پشت آن پنهان است نباید از نظر بیفتد.

نخست اینکه مرز آبی میان ایران و عراق بر خلاف جعلیات امپریالیستها و استعمارگران قعر الخط و یا عمیقترین شیار آبی رودخانه اروند رود (شط العرب) (تالوگ Talweg) است که در تمام مراجع جهانی به این نحو تعریف شده است و در مورد همه ممالک جهان اعتبار دارد. دوم اینکه قرار داد الجزایر که میان ایران و عراق در سال 1975 به امضاء رسید و صدام حسین در زمان تجاوز به ایران آنرا پاره کرد چنین واقعیتی را برسمیت شناخته و این سند در سازمان ملل متحد به ثبت رسیده است. پاره کردن این سند در تلویزیون عراق و اعلان جنگ همه ممالک همدست آمریکا و روسیه بدست صدام حسین علیه ایران بعد از انقلاب بهیچوجه از ارزش و اعتبار این سند نمی کاهد.

کشور ما برای حراست از مرز خود با عراق صدها هزار جانباخته داده است. شهرهای ایران با همدستی روسیه، انگلستان و آمریکا و فرانسه و آلمان و اتریش و استرالیا و مصر و اردن و عربستان سعودی و امارات متحد عربی با خاک یکسان شده است. ایران به مدت هشت سال برای حراست از این مرزها جنگیده و علیرغم خیانت آخوندها و طرح شعارهای انحرافی و تجاوزکارانه نظیر “راه قدس از کربلا” می گذرد از تمامیت ارضی خویش دفاع کرده است. هنوز ده ها هزار معلولین جنگی که بخاطر این مرز و بوم از سلامتی خود مایه گذاردند در قید حیات اند. صدها هزار جان دادند تا نسلهای بعدی ایران بتوانند با غرور و با سربلندی زندگی کنند و نشان دهند که هرگز اجازه نخواهند داد که قربانی تجاوز شوند و اموال و ثروتهای آنها توسط تجاوزگران و غارتگران جهانی به یغما رود. حال سر و کله چند تفنگداران مامور انگلیسی از آنور دنیا پیدا شده است که تمام این واقعیت را واژگونه جلوه داده و می خواهند چنین وانمود کنند که در این منطقه همان وضعی برقرار است که صدام حسین خواهان آن بوده است. همان وضعی که میراث امپریالیست فرتوت انگلستان در عراق اشغالی بعد از جنگ جهانی اول باقی گذارده بود. هیچ چیز تغییر نکرده است، روز از نو روزی از نو. همه چیز باز و قابل بحث است. این سیاست استخوان لای زخم گذاردن امپریالیست فرتوت انگلستان است تا در آینده همواره محملی برای اعمال سیاستهای استعماری خویش در منطقه پیدا کند. آنها در کاوش اختراع ابزاری هستند که در آینده بتواند ساز و کاری پیدا کنند که خلقهای منطقه را به جان همدیگر بیندازند و اسلحه بفروشند و حضورشان را در منطقه توجیه کنند و نفوذشان را توسعه دهند. سیاست آنها سیاست تفرقه بینداز و حکومت کن است. هم اکنون با این سیاست تبلیغاتی، کشاندن پای آن به شورای امنیت و مراجع بین المللی اساس تمامیت ارضی ایران در جنوب و در جنوب غربی ایران به زیر پرسش برده شده است. آنچه تا دیروز بطور بدیهی ایرانی بود پس از پیدا شدن سر و کله استعمارگران انگلیسی دیگر الزاما ایرانی نیست. می تواند عراقی باشد. می تواند عراقی هم نباشد. از این بعد مرز روشن ایران و عراق به ابزار اعمال قدرت و زورگویی به ایران عراق و بدل می شود. تعیین حدود و ثغور این مرز در ید اختیار امپریالیستهاست که بر اساس هوی و هوس خود آنرا امروز بر اساسی و فردا بر اساس دیگری تعیین می کنند.

در اینجا سخن بر سر یک رفتار اشتباه آمیز نیست، بر سر به زیر سؤال بردن مشروعیت مرزهای ایران است. هوچیگری انگلیسها را باید با تمام قدرت پاسخ گفت. تسلیم در برابر فشار انگلستان آغاز عقب نشینی بی فرجامی است که خاتمه آن بر کسی روشن نیست. انگشت را که بدهی دستت را خواهند کند. پاسخ امپریالیستها را باید همواره با قاطعیت داد. مسامحه، مسالمت، خوشحیالی با و یا درباره امپریالیستها تنها توهمات مغزهای بیمار است که ماهیت تجاوزکارانه این موجودات خونخوار و نژاد پرست را که تجاوز به سرزمینهای دیگران و غارت آنها را حق طبیعی خود می دانند، نمی شناسند.

حزب کار ایران (توفان) تجاوز به مرزهای برسمیت شناخته شده ایران را محکوم می کند. خون صدها هزار جوانان این آب و خاک که جان دادند تا ایران زنده بماند از ما می طلبد که در مقابل این تجاوز بی شرمانه ایستادگی کنیم و سربازان متجاوز انگلیسی را به ایران رسماً محاکمه نمائیم. دولت انگلستان بجای عریده کشی باید پاسخگوی عملکرد تجاوزکارانه خود باشد و رسماً از مردم ایران پوزش بطلبد و بفهمد که دوران اربابی به اتمام رسیده است. مردم ایران نوکر انگلستان نیستند و بی احترامی و وقاحت آنها را متقابلاً پاسخ خواهند گفت. نژاد پرستی امپریالیستها در ایران بردی ندارد. مردم ایران هرگز تسلیم راهزنی وحشیانه و بربرمنشانه امپریالیستها نخواهند شد. هرگز نباید اجازه داد که حاکمیت مسلط در ایران بر سر منافع ملی ما با استعمارگران معامله کند و تأیید نماید که به مرزهای ایران تجاوزی صورت نگرفته و بطور ضمنی اعتراف نماید که مرزهای ایران سیال است و صدام حسین در تجاوزش به ایران محق بود. در اینجا پای اشتباه و اشتباه مکرر خاطیان در میان نیست. پای تنظیم سیاست راهبردی امپریالیستها در منطقه و سیاست و طرح و برنامه های چند ده ساله آینده آنها حتی پس از خروج از عراق مطرح است. هرگز نباید در مقابل دشمن خونخوار کوتاه آمد و به ننگ تسلیم خفت بار تن در داد. در این عرصه و در این شرایط جانی برای مصالحه باقی نیست. استعمارگران در منطقه خاورمیانه باید بفهمند که با چه کسانی طرفند و نباید پا را از مرز خود خارج بگذارند. در این سالهاست که سرنوشت خاورمیانه رقم می خورد کسی که این را نبیند از سیاست چیزی نفهمیده است.

بشریت متمدن و مترقی در سمت ما ایستاده است. حزب ما تحریکات امپریالیستها را بشدت محکوم میکند. این تحریکات، تحریمهای امپریالیستی و جنگ روانی موجب تشنج و وسیله ای در دست جمهوری اسلامی علیه هرگونه صدای حق طلبانه و آزادیخواهانه مردم ایران بکارخواهد رفت. پس مرگ به تجاوز امپریالیستی به ایران! نه به تحریم و نه به هرنوع تحریک و جنگ روانی علیه ایران!

حزب کار ایران (توفان)

10 فروردین 1386

www.toufan.org

toufan@toufan.org